

ע"פ 17757/08 - מאlec יוסף עיסא נגד הוועדה המרחיבת לתוכנו ובניה - מעלה נפתלי

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

ע"פ 17757/08 עיסא נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט תמר נסימ ש'
המערער מאlec יוסף עיסא

נגד המשיבה
הוועדה המרחיבת לתוכנו ובניה - מעלה נפתלי
ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בصفת (כב' השופט מ. ברילנר-לו) מיום
2708-12-09, בתיק 16/07/17

פסק דין

לפני ערעור על החלטת בית משפט השלום בصفת (כב' השופט מ. ברילנר-לו) מיום 16/07/17, במסגרת דחתה את בקשה המערער להאריך לו את המועד לעיכוב ביצוע צו הריסה עד ליום 12/12/01.

רקע דרוש ותמצית טענות הצדדים:

1. המערער הינו בעלי נכס בישוב גוש חלב, אשר חלקו משמש עבור המערער כמסגריה. על פי הנטען, מדובר במסגריה המשמשת אותו מעל עשרים שנה ובאמצעותה הוא מפרנס את משפחתו מזה שנים רבות.

2. ביום 2.12.2009 הוגש נגד המערער כתב אישום בתיק ת"ב 09-12-2708, בגין שימוש ללא היתר ובסתיה מתכוננת במבנה בשטח של כ-24 מ"ר. במסגרת הסדר טיעון מיום 6.6.13, הודה המבקש בעובדות כתב האישום והורשע. בין היתר, הושטו עליו במסגרת גזר הדין, מאותו מועד, צו הריסה למבנה וצו איסור שימוש בו, תוך קביעה, כי צוים אלה יכנסו לתוקף תוך 12 חודשים ממועד מתן גזר הדין, אלא אם כן יהיה בידי המערער תוך המועד האמור היתר כדין.

3. ביום 1.7.16 הגיע המערער בקשה להארכת מועד ביצוע צו הריסה אשר ניתן נגדו במסגרת גזר הדין. בקשה זו נדחתה בהחלטת בית המשפט كما ביום 05/01/17. בית המשפט נימק החלטתו בכך שהסמכות לעיכוב ביצוע כניסתם לתקוף של צוים, צריכה להישמר למקרים חריגים ווצאי דופן בלבד וככל בנסיבות בהם היתר הבניה מצוי בהישג יד. עוד קבע בית המשפט כמו, כי טענת המערער

עמוד 1

שמדובר בהיתר בהישג יד, אין לה על מה שתסמור, שכן לא הוצאה ראה כי הבעלות במרקען צפוייה לעבור לידי במועד קרוב ואין צפי לסיום המחלוקת המשפחתית אשר התבררו אותה עת בבית המשפט לענייני משפחה. אף לא הוברר עד תום איפלו אם TASLTIM אותה מחלוקת, מה תהא השלתת ההליך המשפטי שם על האפשרות לקבל היתר לבניה. משכך, לא שוכנע בית המשפט שמדובר בהיתר שבהישג יד.

.4. בית המשפט קמא הפנה לעובדה, כי הכוונים אשר הושטו במסגרת גזר הדין מיום 13/06/06 הושתו בהסכמה וכי חurf חלוף תקופה ממושכת ביותר, לא פעל המבקש להריסת המבנה ואף הוסיף להשתמש בו לפרנסתו בגיןו לצווים. להתנהלות זו, כך קבע אין ליתן יד.

.5. נקבע עוד, כי הבקשה לא הוגשה בהתאם לתקנות התקנון והבנייה (סדרי דין בבקשתה לפי סעיף 207 תשס"ט-2008. על פי הוראת תקנה 2 לתקנות האמור, הבקשה הייתה צריכה להיות מוגשת בתוך 21 ימים ומשלא הוגשה במועד האמור, אין לדון בה, אלא מנימוקים מיוחדים שיירשמו. כמו כן, לא צורף לבקשת תצהיר כנדרש ומשלא ניתנו לה טעמי מיוחדים, נדחתה הבקשה.

.6. המערער הגיע ערעור על החלטה זו. ערעור זה נדחה לאחר שהצדדים קיבלו המלצה בית משפט זה ביום 25/06/17. ביום 28.6.17 הגיע המערער בקשה נוספת לבית המשפט קמא להערכת מועד לביצוע צו הריסה. בבקשתה זו ציין, כי ביום 21/02/17 נתקבל פסק דין של בית המשפט לענייני משפחה אשר קבע כי המערער הינו הבעלים של המקרקעין, בנוסף להוראות נוספות אשר בוצעו כבר ולפיכך, שעה שניית פסק הדין, פתוחה בפניו הדרך לרשום את המקרקעין על שמו ולקבל את היתר המבוקש, משכך, עתר להאריך לו את המועד על פי הוראת סעיף 207, תוך שהוא מצין כי הארכה המבוקשת הינה עד ליום 01/12/17.

.7. בהחלטתו מיום 16/07/17, קבע בית המשפט קמא, כי אין בבקשתה כל שינוי ביחס לבקשת הקודמת שהוגשה וכי נימוק ההחלטה מיום 05/01/17 יפים גם להחלטה זו. בית המשפט קמא קבע כי אין בשינוי הנسبות המתואר בבקשתה כדי להציג על קיומו של היתר בהישג יד. גם במועד הגשת בקשה הארכה, טרם נרשם הנכס על שמו של המערער.

ההחלטה זו הינה ההחלטה נשוא הערעור שפנוי.

.8. המערער בערעור המונה לפני חזר על הטענות ביחס למוחות הנכס ולמצבו הסטטוטורי, לרבות הפניה להליכים הקודמים ובמיוחד לסכסוך הכספי אשר הוכרע זה מכבר בבית המשפט לענייני משפחה. עוד הוא מוסיף, כי כל עוד לא הושלם ההליך הכספי, לא יכול היה המערער לקבל היתר שימוש, למרות שהגיע בבקשתה למשיבה, שילם עבורה אגרה וקיבל חוות דעת ממודד פרטני בעניין זה ועשה את כל הדרוש לצורך השגתו של היתר. עוד נתען בערעור, כי יש לו יסוד להניח שמניעים זרים מצאו דרכם להחלטות

הוועדה. לשיטתו, הוועדה בהתנהלותה גם אם לא באופן מודע, נהגה ב"אכיפת יתר" כלפי המבוקש אשר בני משפחתו שהם יריביו בהליך הכספי, הגישו תלונות לוועדה בגין למסגריה. עוד מפנה המערער לעובדה, כי הבקשה המקורית להארכת המועד לעיכוב צו הירישה הוגשה והתנהלות הוועדה בעניינה לא הייתה תקינה, בשל לארכות החוזרות והנסנות שביקשה מבית המשפט כמו לצורך הגשת תגובتها; חרף זאת דחה בית המשפט את בקשה להארכת המועד. המערער טוען, כי השלמת ההילך הכספי אכן מהוות נסיבה מיוחדת שיש בה כדי להצדיק את הדיון בבקשתו. עוד הוא מפנה לכך שאין למעשה בפניו אופציה אחרת להעברת המסגריה משאן איזור תעשייתי למקום ישובו של המערער.

.**9.** המשיבה מתנגדת לערעור וմבוקשת לדוחותנו. לשיטה, אין בידי המערער כדי להצביע על שגגה כלשהי שנפלה תחת ידיו של בית המשפט כאמור. אין הוא מורשה במסגרת ערעור זה לעורר על גזר הדין שניתן ביום 13/06/06 או על החלטת בית משפט מיום 17/05/01, (שערעור עלייה נדחה) והחלטת בית משפט זו שניתנה, ניתנה על בסיס העדר שינוי נסיבות, שכן לא השתנו כלל.

דין והכרעה

.**10.** לאחר ששמעתי את הצדדים ועינתי במסמכים שהניחו לפני ובתיק בית המשפט כאמור, אני רואה לדוחות את הערעור, ואנמק החלטתי.

.**11.** ראשית, בפן הפרוצדורלי הרי שבדין קבע בית המשפט כי אין בידי המערער להצביע על טעמים מיוחדים הצדיקים דיון בבקשתו אשר לא הוגש בהתאם להוראות התקנות. הוראות התקנות קובעות, כי בקשה להארכת מועד לביצועו של צו הירישה תוגש 21 ים טרם המועד לביצוע הצו. אין מחלוקת כלל, כי המועד לביצוע הצו הינו בין 21-03/03 ו-21 ים קודם לכן היה על המערער להגיש את הבקשה. אין בפי המערער טענה כלשהי להצדיק את העיכוב שבהגשת הבקשה למשך שניםיים ואף לא לצורך מתן ארכה נוספת נספתה שבבקשה נשוא ערעור זה עד למועד הגשתה (ביום 17/06/26).

גם נוסף אשר נפל בבקשתה, הינו כי זו לא נתמכה בתצהיר לאיומות העובדות העומדות בבסיסה ואף מטעם זה דחה בית המשפט כאמור את הבקשה. משלו אוסף, כי חרף טענת המבוקש כי הגיע בקשה לוועדה לצורך קבלת הידר לא תמן את בקשתו Dunn בחווית דעת איש מקצוע המטפל בהילכים אלה ואף לא צירף מסמכים הנוגעים לעניין למצאות התקנות ואף ענן זה מהוות עילה לדחיתת הבקשה מלכתחילה. האמור מתיחס, הן להחלטת בית המשפט מיום 17/01/05 והן להחלטה מיום 26/06/17.

.**12.** כדעת בית המשפט כאמור דעת, כי חרף האמור ביחס למצבו הכספי של הנכס הרי שלא חל שינוי של ממש בנסיבות. למצער, לא שינוי אשר ניתן על יסודו לקבוע כי מדובר בהיתר שביחס יד. אף שעוזב בחודש פברואר 2017 כבר נתקבל פסק דין של בית המשפט לענייני משפחה בדבר ההסדר לצורך העברת הזכויות בנכס, הרי שעוד למועד הגשת הבקשה להארכת המועד טרם נרשמו הזכויות בשם של המערער ולא ברור מדווק מאליו מקום לא הוברר באופן ממש כי זו המכשלה היחידה המונעת את השגת

ההיתר.

.13. למשה, אין בפני לעת זו כל עיגון לטענה, כי מדובר בהיתר שביחס ג'ד. המערער לא צירף בקשה להיתר, ככל שהוגשה לוועדה, לא צירף חוות דעת ולא צירף תצהיר.

.14. מכל הטעמים שלעיל ועל משקלם המצטבר, הערעור נדחה.

המציאות תמציא העתק פסק הדין לצדים בהקדם.

ניתן היום, ה' שבט תשע"ח, 21 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.